

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 122

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 februarie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI				
8.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 64/2004 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului ..	1-2	nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și pentru modificarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare	6-7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 38 din 30 ianuarie 2008 referitoare la constituționalitatea art. 13 și a art. 18 ¹ din Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	2-5	68.	— Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației privind aprobarea Procedurii și a Contractului-cadru de închiriere a bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației	8-11
Decizia nr. 39 din 30 ianuarie 2008 referitoare la sesizările de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative și a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului		177/C.	— Ordin al ministrului justiției privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor vacante de expert criminalist oficial	12-14
		349.	— Ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea și completarea Normelor de autorizare a regimurilor vamale economice, aprobate prin Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7.789/2007	15-16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 64/2004 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului

În temeiul art. 46 din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 64/2004 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.254 din 27 decembrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. II — Componența Comisiei economice, industriei și servicii — domnul senator Crețu Ovidiu Teodor —

Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei.

2. La anexa nr. III — Componența Comisiei pentru privatizare și administrarea activelor statului — domnul senator Mărășescu Niculae — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator

Crețu Ovidiu Teodor — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

3. La anexa nr. IV — Componenta Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital — domnul senator Mardare Cătălin — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Crețu Ovidiu Teodor — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

4. La anexa nr. VI — Componenta Comisiei pentru politică externă — doamna senator Rebreanu Nora Cecilia — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Diaconescu Cristian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

5. La anexa nr. VIII — Componenta Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități — domnul senator Moraru Ion — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul doamnei senator Tomoiagă Liliana Lucia — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

6. La anexa nr. IX — Componenta Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială — domnul senator Mărășescu

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 februarie 2008, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NORICA NICOLAI

București, 11 februarie 2008.

Nr. 8.

Nicolae — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Crețu Ovidiu Teodor — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

7. La anexa nr. X — Componenta Comisiei pentru învățământ, știință, tineret și sport — domnul senator Iordănescu Anghel — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Moraru Ion — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

8. La anexa nr. XI — Componenta Comisiei pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă — doamna senator Rebreanu Nora Cecilia — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Tîlvăr Angel — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

9. La anexa nr. XII — Componenta Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului — domnul senator Bobeș Marin — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 38

din 30 ianuarie 2008

referitoare la constituționalitatea art. 13 și a art. 18¹ din Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Secretarul general al Camerei Deputaților, cu Adresa nr. 51/5.516 din 19 decembrie 2007, a înaintat Curții Constituționale sesizarea referitoare la neconstituționalitatea art. 18¹ din Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Potrivit tabelului cuprinzând semnăturile autorilor sesizării de neconstituționalitate, cei 70 de deputați sunt următorii: Gheorghe Albu, Liviu Almășan, Amarie Constantin, Nicolae Bara, Gheorghe Barbu, Cornel Ștefan Bardan, Iulian-Gabriel Bîrsan, Anca-Daniela Boagiu, Ionela Bruchental-Pop, William-Gabriel Brînză, Daniel Buda, Cătălin Ovidiu Obuf Buhăianu,

Costică Canacheu, Bogdan Cantaragiu, Petru Călian, Alexandru Ciocâlteu, Liviu Codîrlă, Anca Constantinescu, Radu-Cătălin Drăguș, Stelian Duțu, Ionesie Ghiorghioni, Ion Gonțea, Dan Grigore, Traian Constantin Igaș, Cristian Ilie, Valentin Adrian Iliescu, Daniel Ionescu, Grațiana Denisa Iordache, Radu Lambrino, Petru Lificiu, Dănuț Liga, Mircea Man, Laurențiu Mironescu, Liviu Alexandru Miroșeanu, Alexandru Mocanu, Petru Movilă, Ioan Oltean, Aurel Olărean, Constantin Petrea, Cosmin Gabriel Popp, Cezar-Florin Preda, Ioan Dumitru Puchianu, Dumitru Puzdrea, Cristian Rădulescu, Marius Rogin, Marcel-Laurențiu Romanescu, Gheorghe Sârb, Mugurel Liviu Sârbu, Petre Străchinaru, Valeriu Tabară, Constantin Tudor, Horia Văsioiu, Romică Andreica, Cristian Alexandru Boureanu, Dan Horațiu Buzatu, Marian Hoinaru, Mircea Teodor Iustian, Corneliu Momanu, Viorel Oancea, Dumitru Pardău, Marian Sorin Paveliu, Florin Aurelian Popescu, Vasile Pruteanu, Gabriel

Sandu, Ion Stoica, Cornel Știrbeț, Raluca Turcan, Dragoș Ujeniuc, Petre Ungureanu și Claudiu Mihail Zaharia.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 12.694 din 19 decembrie 2007, formând obiectul Dosarului nr. 1.836A/2007.

În motivarea sesizării, autorii acesteia susțin că prevederile art. 18¹ din Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează privilegii pentru persoanele fizice sau persoanele juridice de drept privat care folosesc imobilele, ce sunt cuprinse în lista întocmită de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”. Se consideră că aceste persoane sunt privilegiate, întrucât ele pot cumpăra astfel de imobile prin negociere directă, iar nu prin licitație publică. Prin evitarea vânzării la licitație a imobilelor se instituie o măsură discriminatorie față de toate celelalte persoane care, potrivit dreptului comun, au acest drept. Autorii sesizării mai susțin că legiuitorul nu poate să „împiedice formarea și încasarea unui preț mai bun pentru unele bunuri ale statului, evitând utilizarea licitațiilor, dar folosind metoda negocierii directe.” Aceste persoane ar putea fi preferate doar „în situația în care ar oferi un preț egal cu alte persoane, care ar participa la o licitație, dar dacă prețul oferit de acestea ar fi mai mic, ar trebui să fie preferate persoanele care oferă un preț mai mare.”

Se precizează că reglementarea unor regimuri juridice diferențiate nu este justificată obiectiv și rațional de existența unor situații diferite în care s-ar afla cele două categorii de persoane, „și anume cele care folosesc imobilele și restul persoanelor participante la o licitație.”

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

În punctul său de vedere înregistrat la Curtea Constituțională sub nr. 423 din 18 ianuarie 2008, **Guvernul** susține următoarele:

„Din examinarea textului art. 18¹ al ordonanței (...) rezultă intenția de reglementare a legiuitorului în sensul constituirii unui drept de preemțiune la cumpărare, prin negociere directă, a imobilelor proprietate privată a statului propuse spre vânzare, în beneficiul deținătorilor actuali ai acestora (grevate de sarcini), în condițiile și în termenele prevăzute în textul criticat, respectiv, a celor cărora le-au fost anterior atribuite și care le folosesc „cu temei legal”.

Se evocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale în materia dreptului de preemțiune, în care s-a statuat, în mod constant, că acest drept este constituțional în măsura în care este reglementat expres de lege, iar persoanele beneficiare se află în aceeași situație juridică.

Se precizează că, „supra procedurii de înstrăinare a imobilelor care fac obiectul reglementărilor contestate, Guvernul României își menține punctul de vedere, în sensul oportunității vânzării acestora prin licitație publică”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor și prevederile criticate din Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței

Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, raportate la dispozițiile Constituției, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține următoarele :

Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, art. 10, art. 15, art. 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, Curtea a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul sesizării îl constituie prevederile art. I pct. 6 din Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”. Potrivit acestor prevederi, **„La articolul I, după punctul 10 se introduce un nou punct, pct. 10¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 18¹. — (1) Imobilele pot fi înscrise pe lista prevăzută la art. 15 alin. (2) din inițiativa R.A.—A.P.P.S.

(2) În urma înscrierii pe listă de către R.A.—A.P.P.S. a imobilului aflat în folosință cu temei legal a persoanelor fizice sau juridice de drept privat care folosesc imobilele prevăzute la art. 11 și aveau la data de 30 septembrie 2007 toate taxele aferente folosirii imobilului plătite integral, R.A.—A.P.P.S. va solicita, în termen de 15 zile, persoanei fizice sau juridice respective prezentarea unui punct de vedere scris cu privire la cumpărarea imobilului prin negociere directă, pornind de la prețul stabilit prin art. 14.

(3) Prin temei legal se înțelege folosința imobilelor în cauză, în baza unui contract de închiriere, convenție de cazare sau alt act încheiat de persoane fizice sau juridice de drept privat cu R.A.—A.P.P.S.

(4) Persoana fizică sau juridică de drept privat care folosește unul dintre imobilele prevăzute la art. 11 va răspunde, în termen de 15 zile de la primirea solicitării R.A.—A.P.P.S., precizându-și opțiunea.

(5) Dacă persoana prevăzută la alin. (4) optează pentru cumpărarea prin negociere directă, procedura va fi finalizată în termen de 10 zile de la data depunerii opțiunii.

(6) Dacă persoana prevăzută la alin. (4) nu răspunde în termenul prevăzut sau nu optează pentru cumpărarea prin negociere directă, R.A.—A.P.P.S. va proceda la vânzarea imobilului prin licitație deschisă, în condițiile legislației în vigoare.»

Dispozițiile considerate ca fiind încălcate prin textele criticate sunt cele ale art. 16 alin. (1) din Constituție, cu următorul cuprins: *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

Autorii sesizării susțin că textul criticat creează un regim privilegiat pentru persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat care folosesc imobilele cuprinse în lista întocmită de R.A.—A.P.P.S., contrar dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, ce consacră principiul egalității, regim ce are ca efect discriminarea nejustificată a altor subiecte de drept care ar fi îndreptățite la cumpărarea imobilelor prin procedura licitației publice.

În vederea examinării criticii de neconstituționalitate se impune a se lua în considerare jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la respectarea principiului egalității.

1. Astfel, Curtea a statuat în mod constant că principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, consacrat de art. 16 alin. (1), ce se corelează

cu prevederile cuprinse în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu înseamnă că reglementarea trebuie să fie uniformă, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament juridic egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit, justificat în mod obiectiv și rațional. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat, de exemplu, prin: Decizia nr. 70 din 15 decembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 27 decembrie 1993, Decizia nr. 168 din 10 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 24 februarie 1999, Decizia nr. 78 din 25 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 217 din 2 aprilie 2003, Decizia nr. 423 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 22 iunie 2007.

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cum ar fi, de exemplu, *Hotărârea CEDO din 23.07.1968*, care s-a pronunțat în *Cazul referitor la anumite aspecte ale regimului lingvistic din învățământul din Belgia*. Prin această hotărâre se arată că: „trebuie, deci, căutate criteriile care permit să se determine dacă o deosebire de tratament într-o situație dată, referitoare la exercițiul drepturilor și libertăților recunoscute, contravin articolului 14. În această privință, Curtea, urmând principiile care se degajă din practica judiciară a unui mare număr de state democratice, a reținut că egalitatea de tratament este încălcată dacă diferența de tratament este lipsită de o justificare obiectivă și rezonabilă [...]; articolul 14 este, de asemenea, violat atunci când este clar stabilit că nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat”.

2. De asemenea, este necesar a se stabili dacă persoanele fizice și persoanele juridice îndreptățite, potrivit textului criticat, a cumpăra imobilele prin negociere directă, se află în situație egală cu alte persoane, care, potrivit dreptului comun, pot participa la licitație publică. În acest scop, Curtea apreciază că este necesar să examineze politica legiuitorului român în domeniul vânzării de locuințe construite de către stat. Astfel, actele normative având acest obiect de reglementare sunt: Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 8 februarie 1990, Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, și Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

În esență, în materia proprietății, legiuitorul român a reglementat vânzarea-cumpărarea locuințelor construite din fondurile statului, deținute de chiriași, prin norme cu caracter social. Astfel, beneficiari ai acestor prevederi legale au fost persoanele care aveau calitatea de chiriași ai locuințelor cu suprafață locativă normată, pe membru de familie, de până la 10 metri pătrați. Caracterul social al legilor menționate rezultă și din prevederile art. 1 alin. 2 și 3 din Legea nr. 85/1992. Astfel, potrivit alin. (2): „*Sunt exceptate de la prevederile alin. 1 locuințele care depășesc suprafețele maxime prevăzute în actele normative în baza cărora s-au executat locuințele din fondurile statului [...]*”, iar potrivit alin. (3) din același articol, „*[...] sunt exceptate locuințele de protocol care au servit sau servesc demnitarilor sau altor persoane alese sau numite în funcții drept locuințe pe durata exercitării funcției, chiar dacă acestea sunt scoase ulterior din evidența locuințelor de protocol.*”

Curtea observă că, ulterior, prin dispozițiile art. 7 din Legea nr. 114/1996, legiuitorul a reglementat în mod distinct construirea de locuințe cu suprafețe locative normate, cu posibilitatea exercitării controlului asupra prețului de către

consiliile locale „*în vederea înlesnirii accesului la proprietate pentru unele categorii de persoane*”, stabilind și o ordine de prioritate a acestora, în funcție de starea lor socială. Și aceste reglementări au un profund caracter social, așa cum rezultă din cuprinsul art. 10 alin. 1, potrivit căruia: „*De prevederile art. 7 din prezenta lege beneficiază, o singură dată, persoanele fizice care, împreună cu familia, nu au deținut și nu au în proprietate o locuință, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 7 lit. c) [...]*”

Prin aceeași lege s-a stabilit și regimul juridic al locuințelor de protocol. Astfel, potrivit art. 57, „*Locuințele de protocol sunt proprietate publică a statului*”. Conform art. 58 alin. (1) și art. 59 alin. (1): *Art. 58. — „Președintele României, președintele Senatului, președintele Camerei Deputaților și primul-ministru beneficiază, în condițiile prezentei legi, de câte o locuință de protocol, ca reședință oficială[...]*”, respectiv: „*Art. 59. — Pot beneficia de locuință de protocol, la cerere, cu plata chiriei prevăzute de lege, persoanele care îndeplinesc următoarele funcții publice: vicepreședinți ai Senatului și ai Camerei Deputaților, miniștri de stat, miniștrii și asimilații acestora, precum și președintele Curții Supreme de Justiție, președintele Curții Constituționale, președintele Curții de Conturi, președintele Consiliului Legislativ și Avocatul poporului, pe durata exercitării funcției sau a mandatului.*”

Curtea constată că regimul juridic al locuințelor de protocol este reglementat mai detaliat prin Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 1 februarie 2002. Astfel, la art. 5 se prevede durata de valabilitate a contractului de închiriere, și anume exclusiv pentru perioada exercitării funcției sau demnității publice. În acest sens, legea precizează încetarea de drept a contractului „*Art. 5. — [...] în termen de 60 de zile de la data expirării mandatului sau, după caz, a eliberării din funcție, situație în care persoana în cauză are obligația de a elibera locuința.*”

Din examinarea dispozițiilor menționate Curtea reține că legiuitorul a reglementat în mod distinct regimul juridic al locuințelor de protocol, proprietate publică a statului, față de cel al locuințelor proprietate privată a statului. Este de observat că dispozițiile art. 18¹ cuprinse la art. I pct. 6 din legea criticată reglementează vânzarea locuințelor proprietate privată a statului. Din proprietatea privată a statului pot face parte, însă, și locuințele de protocol numai în măsura în care regimul lor juridic de proprietate publică a fost schimbat în cel de proprietate privată, prin hotărâre de Guvern, așa cum prevede art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998. Altfel, își găsesc aplicarea dispozițiile art. 136 alin. (4) teza întâi din Constituție, care prevăd că: „*Bunurile proprietate publică sunt inalienabile*”. Prin urmare, foștii și actualii demnitari și funcționari publici pot avea calitatea de cumpărători, dar, din diferența de regim juridic al celor două categorii de locuințe — cele înstrăinate în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale Legii nr. 85/1992 și cele din fondul de protocol, conform Legii nr. 114/1997 și Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 — decurge și statutul juridic diferit al cumpărătorilor, având în vedere condițiile diferite în care s-au încheiat contractele de închiriere.

Astfel, foștii chiriași, cumpărători ai locuințelor construite din fondurile statului, le-au cumpărat în condițiile unor acte normative de aplicabilitate generală, pe când deținătorii locuințelor de protocol au dobândit calitatea de chiriași fie ca urmare a alegerii lor într-o demnitate publică sau a numirii în funcții publice, numai pe durata exercitării acestora, fie în baza

unui act de folosire a locuințelor la care nu aveau dreptul. În ipoteza în care s-au încheiat contracte de închiriere pe durată determinată, cu încălcarea dispozițiilor legale imperative [art. 60 alin. (3) din Legea locuinței nr. 114/1997 și art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002], Curtea reține că acestea sunt nule de drept pentru perioada ce s-a scurs după împlinirea a 60 de zile de la data încetării exercitării demnității sau a funcției publice, încălcându-se astfel dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora „În România, respectarea [...] legilor este obligatorie”.

Posibilitatea de a cumpăra astfel de locuințe, prin negociere directă creează, în favoarea deținătorilor lor, un privilegiu nejustificat obiectiv și rațional, deoarece sunt excluse de la licitație publică toate celelalte persoane îndreptățite a le cumpăra. În aceste condiții, poziția socială a demnitarilor și a înalților funcționari publici nu reclamă o măsură cu caracter social din partea statului.

Soluția legală de acordare a unei astfel de înlesniri nu este justificată nici pentru faptul că, pe durata contractului de închiriere a locuințelor de protocol, beneficiarii acestora și-au păstrat dreptul asupra locuințelor deținute anterior, fie în proprietate personală, fie cu titlu de chiriași.

Pentru considerentele expuse, Curtea constată că prevederile criticate încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la formarea prețului de vânzare a imobilelor proprietate privată a statului, Curtea reține că acesta are obligația de a obține un preț cât mai mare, care se poate realiza exclusiv prin licitație publică. Această soluție se întemeiază pe dispozițiile art. 135 alin. (2) din Legea fundamentală, referitoare la obligația statului de a asigura protecția concurenței loiale, de valorificare a tuturor factorilor de producție și de protejare a intereselor naționale în activitatea economică și financiară, aceasta cu atât mai mult cu cât dintre beneficiarii dispozițiilor criticate fac parte și persoanele juridice de drept privat care trebuie să se supună regulilor economiei de piață.

Deși Guvernul susține că legiuitorul a avut în intenție reglementarea unui drept de preemțiune în beneficiul deținătorilor actuali ai imobilelor, Curtea constată că prevederile criticate nu reglementează un asemenea drept în favoarea

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. a), al art. 147 alin. (4) și din Constituția României, al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile referitoare la „vânzarea prin negociere directă” din art. 13, prevăzut la art. I pct. 3, și dispozițiile cuprinse la art. I pct. 6 referitoare la art. 18¹ din Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președintelui Camerei Deputaților, președintelui Senatului, primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 30 ianuarie 2008 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Ninosu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

foștilor deținători, întrucât dreptul nu este prevăzut de lege, și, ca atare, nu sunt întrunite condițiile de exercitare a acestuia. În cazul dreptului de preemțiune se reglementează prioritatea la cumpărare, în condiții identice, și nu dobândirea de bunuri în condiții avantajoase, prin negociere directă. Instituirea unui astfel de drept are semnificația restrângerii sferei beneficiarilor dobândirii acestor bunuri, ceea ce ar crea privilegii pentru unele categorii de persoane care le dețin, în anumite cazuri și cu încălcarea legii. Reglementarea dreptului de preemțiune de către alte prevederi legale are drept scop ocrotirea și apărarea interesului național sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, cum ar fi, de exemplu, Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, Legea nr. 26/1996 — Codul silvic și Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil etc., și de aceea o eventuală reglementare a unui astfel de drept, în materie, nu își găsește aplicare.

Curtea constată, de asemenea, că textul criticat creează, în mod vădit, privilegii, prin vânzarea imobilelor către actualii deținători, întrucât prin noțiunea de „*temei legal*”, potrivit legii, s-ar înțelege nu numai contractul de închiriere, ci și convenția de cazare sau „*alt act încheiat de persoane fizice sau juridice de drept privat cu R.A.—A.P.S.*”, ori, în general, folosința acestora, ceea ce este inadmisibil, deoarece contravine principiului echității sociale, ce rezultă din art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră valoarea de dreptate socială.

Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că prevederea legală criticată contravine și dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5), precum și ale art. 135 alin. (2) din Constituție.

În temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea examinează și alte prevederi ale legii, care nu au făcut obiectul criticii de neconstituționalitate, dar care nu pot fi dissociate de prevederile cuprinse la art. I pct. 6 referitoare la art. 18¹ din legea criticată. În acest sens, Curtea se pronunță și asupra prevederilor art. 13 prevăzut la art. I pct. 3, potrivit cărora „*Vânzarea imobilelor se realizează prin licitație, sau, după caz, prin negociere directă, în condițiile legislației în vigoare.*” Ca atare, sintagma referitoare la vânzarea „*prin negociere directă*” conține o prevedere legală neconstituțională.

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 39

din 30 ianuarie 2008

referitoare la sesizările de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative și a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și pentru modificarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare

Curtea Constituțională a fost sesizată de Președintele României, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative și a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și pentru modificarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

La sesizări au fost anexate, în copie, Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative și Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și pentru modificarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

Sesizările au fost trimise Curții Constituționale prin Adresa nr. 139 din 8 ianuarie 2008 și formează obiectul Dosarului nr. 20A/2008.

Sesizările de neconstituționalitate au ca obiect dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative și ale Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și pentru modificarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

În motivarea sesizărilor de neconstituționalitate se arată, în esență, următoarele:

A. Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative și „ordonanța în sine” contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin.(2), art. 107 alin. (1) teza întâi și art. 119. În acest sens, se arată că, în temeiul art. 4 lit. d) pct. 2 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, precum și al art. 8 și 30 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „Guvernul trebuia să supună avizării C.S.A.T. proiectul ordonanței aprobate de legea criticată, deoarece Ministerul Internelor și Reformei Administrative este o instituție cu atribuții în domeniul securității naționale”. Avizul C.S.A.T. era obligatoriu și trebuia să fie prealabil emiterii ordonanței, motiv pentru care lipsa lui reprezintă un viciu de neconstituționalitate. În continuare, se apreciază că neconstituționalitatea ordonanței se transferă legii de aprobare, care însă nu poate fi acoperită de aprobarea Parlamentului.

B. Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și pentru modificarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și „ordonanța în sine” contravin prevederilor

constituționale ale art. 16 alin. (2), art. 107 alin. (1) teza întâi, art. 115 alin. (4) și art. 119. În acest sens, se arată că, potrivit art. 4 lit. d) pct. 6 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, proiectele de acte normative emise de Guvern referitoare la „*alocațiile bugetare destinate ministerelor și serviciilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale*” se avizează de C.S.A.T. Avizul este obligatoriu și prealabil emiterii actului normativ. De asemenea, se apreciază că problemele reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2007, deci „pe calea excepțională a delegării legislative, nu se justifică”, acestea putând fi soluționate „pe calea legiferării normale”. În fine, se consideră că Guvernul s-a pus pe sine mai presus de lege, subminând instituția C.S.A.T., ceea ce pune în pericol securitatea națională.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin.(2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

Guvernul susține că sesizările de neconstituționalitate sunt neîntemeiate. În acest sens, arată că autorul sesizărilor nu indică nicio dispoziție din cuprinsul legilor sau ordonanțelor care să fie în contradicție cu prevederi sau principii constituționale, astfel încât controlul de constituționalitate este, în fapt, lipsit de obiect.

Consideră că autorul sesizărilor pretinde doar că neconstituționalitatea este generată de nerespectarea unor proceduri prevăzute de lege cu prilejul elaborării ordonanțelor, proceduri care presupun solicitarea și emiteria avizului C.S.A.T. în faza elaborării și definitivării proiectelor de acte normative. În legătură cu acest aspect, Guvernul arată că nu există nicio prevedere constituțională în sensul condiționării emiterii anumitor ordonanțe de urgență numai după obținerea avizului C.S.A.T. Apreciază că acest aviz este unul facultativ, deoarece nici Legea nr. 415/2002 nu precizează natura acestuia. De aceea, Guvernul a considerat că nu este necesară solicitarea avizului C.S.A.T., cu atât mai mult cu cât ordonanțele de urgență criticate au fost supuse aprobării Parlamentului, organ ce are dreptul de control asupra C.S.A.T.

Cât privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2007, arată că se impunea „adoptarea unor măsuri privind schemele profesionale de securitate socială și pentru a înlătura impactul social deosebit de grav determinat de blocarea sistemului de pensii specific militar”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând sesizările de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legilor criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16

și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizările de neconstituționalitate formulate de Președintele României.

Obiectul sesizărilor de neconstituționalitate îl constituie Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative și Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și pentru modificarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.

Prevederile constituționale considerate ca fiind încălcate prin dispozițiile criticate sunt următoarele:

— Art. 16 alin. (2): „*Nimeni nu este mai presus de lege.*”;

— Art. 107 alin. (1) teza întâi: „*Primul-ministru conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, respectând atribuțiile ce le revin.*”;

— Art. 115 alin. (4): „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.*”;

— Art. 119: „*Consiliul Suprem de Apărare a Țării organizează și coordonează unitar activitățile care privesc apărarea țării și securitatea națională, participarea la menținerea securității internaționale și la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară, precum și la acțiuni de menținere sau de restabilire a păcii.*”

Acest ultim text constituțional invocat în susținerea neconstituționalității dispozițiilor supuse controlului Curții consacră o autoritate a administrației publice, autonomă față de Guvern, prezidată de Președintele României și supusă controlului parlamentar, a cărei menire este, potrivit art. 1 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, „*organizarea și coordonarea unitară a activităților care privesc apărarea țării și siguranța națională*”.

Prin criticile formulate sunt vizate doar aspecte ce țin de constituționalitate extrinsecă, autorul sesizărilor criticând procedurile de elaborare și emiteră a ordonanțelor de urgență aprobate prin legile supuse controlului Curții, în principal, faptul că pentru proiectele acestor ordonanțe nu a fost solicitat avizul C.S.A.T.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Constată că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative este constituțională.

2. Constată că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și pentru modificarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare este constituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 30 ianuarie 2008 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Ninosu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

ORDIN

privind aprobarea Procedurii și a Contractului-cadru de închiriere a bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

În temeiul art. 1410—1453 din Codul civil, al art. 15 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 744/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de închiriere a bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Contractul-cadru de închiriere a bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în

administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Károly Borbély

București, 8 februarie 2008.

Nr. 68.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURĂ

de închiriere a bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Art. 1. — (1) Prezenta procedură reglementează închirierea bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

(2) Închirierea se face în baza unui contract de închiriere, care se poate încheia, după caz, cu orice persoană fizică sau juridică, română ori străină.

Art. 2. — (1) Închirierea bunurilor imobile se realizează prin licitație publică organizată de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației conform prezentei proceduri.

(2) Licitatia publică este licitația prin care orice persoană juridică de drept privat, română sau străină, poate prezenta o ofertă.

(3) La licitație pot participa persoanele prevăzute la alin. (2), care au cumpărat caietul de sarcini și care au constituit garanția de participare.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 3. — În sensul prezentei proceduri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *contract de închiriere* — contractul prin care o persoană, denumită *locator*, se obligă să asigure unei alte persoane, denumită *locatar*, folosința temporară, totală ori parțială, a unui bun imobil în schimbul unei sume de bani, denumită *chirie*;

b) *bunuri imobile* — terenurile și clădirile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;

c) *activități comerciale asociate* — orice activități privind comercializarea și realizarea de expoziții pentru materiale, echipamente și instalații din domeniul comunicațiilor și tehnologiei informației, precum și comerțul cu amănuntul de băuturi nealcoolice și produse alimentare;

d) *titular al dreptului de administrare* — Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;

e) *inițierea procedurii de închiriere* — prima etapă în cadrul procedurii de închiriere în care titularul dreptului de administrare elaborează referatul de oportunitate și caietul de sarcini;

f) *avizarea documentației de închiriere* — etapă în cadrul procedurii de închiriere prin care se avizează de către ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației referatul de oportunitate și caietul de sarcini;

g) *licitație publică* — etapă în cadrul procedurii de închiriere în care titularul dreptului de administrare analizează și evaluează ofertele depuse și stabilește oferta câștigătoare;

h) *atribuirea contractului de închiriere* — etapă în cadrul procedurii de închiriere în care se încheie contractul de închiriere cu ofertantul câștigător.

CAPITOLUL III Etaple procedurii

SECȚIUNEA A

Inițierea procedurii de închiriere

Art. 4. — Titularul dreptului de administrare inițiază procedura de închiriere prin întocmirea referatului de oportunitate și a caietului de sarcini, denumite împreună *documentație de închiriere*, care vor fi aprobate de către ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației.

Art. 5. — (1) Referatul de oportunitate cuprinde în mod obligatoriu următoarele date:

- a) descrierea bunului care urmează a fi închiriat;
- b) motivele de ordin economic și social, după caz, care justifică încheierea contractului de închiriere;
- c) precizarea expresă a activității pentru care se solicită încheierea contractului de închiriere;
- d) durata închirierii;
- e) nivelul minim al chiriei propuse;
- f) alte considerații ce fundamentează oportunitatea încheierii contractului de închiriere.

(2) Stabilirea quantumului chiriei minime de la care va fi pornită licitația se realizează în urma testării prețurilor de închiriere a spațiilor, prin adrese transmise către instituțiile abilitate sau societățile comerciale specializate în domeniul imobiliar.

Art. 6. — Caietul de sarcini conține în mod obligatoriu următoarele:

- a) datele de identificare ale titularului dreptului de administrare;
- b) descrierea bunului imobil care face obiectul închirierii;
- c) condițiile și regimul de exploatare a bunului închiriat;
- d) obiectivele de ordin economic și social, după caz, urmărite de titularul dreptului de administrare;
- e) criteriul de selecție utilizat, respectiv prețul;
- f) cerințele privind calificarea ofertanților, respectiv:
  - înregistrarea la oficiul registrului comerțului;
  - cazierul fiscal;
  - să nu se afle în litigiu cu titularul dreptului de administrare;
- g) garanții;
- h) destinația bunurilor care fac obiectul închirierii;
- i) interdicția subînchirierii sau cesionării bunului;
- j) durata închirierii;
- k) posibilitatea prelungirii duratei contractului de închiriere pe bază de act adițional;
- l) prețul de pornire al licitației, respectiv chiria minimă;
- m) clauzele referitoare la încetarea contractului;
- n) quantumul garanției de participare — minimum 3 chirii lunare;
- o) facilitățile suplimentare;
- p) perioada de valabilitate a ofertei.

Art. 7. — Referatul de oportunitate și caietul de sarcini vor fi întocmite de Serviciul achiziții publice, cu sprijinul celorlalte compartimente de specialitate din cadrul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, și vor fi supuse aprobării ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației.

Art. 8. — (1) Garanția de participare se constituie de către ofertant în scopul protejării titularului dreptului de administrare față de riscul unui eventual comportament necorespunzător al acestuia pe întreaga perioadă derulată până la încheierea contractului de închiriere.

(2) Garanția de participare este obligatorie și se constituie prin scrisoare de garanție bancară.

(3) Valoarea garanției de participare la licitația de închiriere va reprezenta minimul chiriei lunare.

(4) Garanția de participare se restituie, în cazul ofertanților a căror ofertă nu a fost declarată câștigătoare, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data semnării contractului de închiriere.

SECȚIUNEA B

Licitația publică

Art. 9. — (1) Titularul dreptului de administrare are obligația de a transmite spre publicare în cel puțin un ziar de circulație națională, cu cel puțin 20 de zile înainte de data fixată pentru organizarea licitației, un anunț de participare care cuprinde cel puțin următoarele date:

- a) denumirea titularului dreptului de administrare;
- b) obiectul și durata închirierii;
- c) condițiile de participare;
- d) quantumul și forma garanției de participare;
- e) data, adresa și ora limită de depunere a ofertelor, data și locul deschiderii acestora;
- f) modul de obținere a documentelor licitației, prețul și modalitățile de plată a acestora.

(2) Ofertele se depun cu cel puțin 24 de ore înainte de data organizării licitației la registratura titularului dreptului de administrare.

(3) Oferta trebuie să cuprindă detaliat toate condițiile prevăzute în caietul de sarcini.

Art. 10. — (1) Ofertele depuse se analizează și se evaluează de către o comisie, numită în acest scop prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației, denumită în continuare *comisia de evaluare*.

(2) Comisia de evaluare este formată dintr-un număr de 5 membri, dintre care unul este președintele comisiei. Titularul dreptului de administrare are dreptul de a nominaliza membri de rezervă pentru membrii comisiei de evaluare.

(3) În situația în care din motive obiective un membru al comisiei de evaluare nu are posibilitatea de a-și îndeplini atribuțiile, acesta va fi înlocuit de către un membru de rezervă. După producerea înlocuirii, calitatea de membru al comisiei de evaluare este preluată de către membrul de rezervă.

(4) Atribuțiile comisiei de evaluare sunt:

- a) verificarea îndeplinirii condițiilor de participare de către ofertanți, inclusiv a termenului în care ofertele au fost depuse;
- b) deschiderea ofertelor;
- c) stabilirea ofertelor neeligibile sau neconforme și a motivelor care stau la baza respingerii acestora;
- d) verificarea ofertei în corelație cu cerințele caietului de sarcini;
- e) întocmirea hotărârii de evaluare prin care se stabilește oferta câștigătoare;
- f) în cazuri justificate, elaborarea unei propuneri de anulare a licitației.

(5) Comisia de evaluare este legal întrunită numai în prezența tuturor membrilor, iar deciziile se iau numai cu votul majorității acestora.

(6) Hotărârea comisiei de evaluare se validează de ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației.

Art. 11. — Dacă până la expirarea termenului limită de depunere a ofertelor nu se depune nicio ofertă, titularul dreptului de administrare reia procedura de atribuire a contractului de închiriere de la etapa publicării anunțului de participare.

Art. 12. — În situația în care după repetarea procedurii de licitație se prezintă o singură ofertă care îndeplinește cerințele caietului de sarcini, contractul se atribuie titularului acestei oferte.

Art. 13. — Rezultatul licitației se comunică în termen de 7 zile tuturor participanților la licitație.

Art. 14. — (1) Contestațiile se formulează în termen de 5 zile lucrătoare, calculate de la data comunicării rezultatului licitației, și se depun în același loc unde s-au depus ofertele.

(2) Soluționarea contestațiilor se face în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data înregistrării de către o comisie constituită în acest scop, iar rezultatul se comunică celor în cauză.

(3) Din comisia de soluționare a contestațiilor nu pot face parte persoanele care au analizat și au evaluat ofertele.

(4) În situația în care contestația este fondată, comisia prevăzută la alin. (2) anulează hotărârea comisiei de evaluare.

SECȚIUNEA C

Atribuirea contractului de închiriere

Art. 15. — În termen de 15 zile de la împlinirea termenului de contestare sau de la soluționarea irevocabilă a contestației, dacă o asemenea cale de atac nu a fost formulată, titularul dreptului de administrare are obligația de a încheia contractul de închiriere, în formă scrisă, cu ofertantul a cărui ofertă a fost stabilită ca fiind câștigătoare.

Art. 16. — Refuzul ofertantului declarat câștigător de a încheia contractul de închiriere în termen de 5 zile lucrătoare atrage reținerea garanției de participare la licitație.

Art. 17. — În situația în care ofertantul declarat câștigător refuză încheierea contractului de închiriere, titularul dreptului de administrare poate încheia contractul de închiriere cu ofertantul clasat pe locul următor.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 18. — Contractele de închiriere încheiate cu nerespectarea prevederilor din caietul de sarcini referitoare la preț, durată și destinație sunt lovite de nulitate.

Art. 19. — Contractul de închiriere va cuprinde în mod obligatoriu prevederile din contractul-cadru, clauzele din caietul de sarcini și alte clauze convenite de părțile contractante în completarea celor din caietul de sarcini și fără să contravină obiectivelor închirierii.

Art. 20. — Titularul dreptului de administrare are obligația de a asigura păstrarea documentelor care stau la baza încheierii contractului de închiriere o perioadă de 5 ani de la data încetării contractului.

Art. 21. — Titularul dreptului de administrare, în calitate de locator, are obligația înregistrării contractului de închiriere încheiat pe o durată mai mare de 3 ani în cartea funciară a imobilului.

ANEXA Nr. 2

CONTRACT-CADRU

de închiriere a bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

CAPITOLUL I Părțile contractante

.....,
(titularul dreptului de administrare/folosință)
cu sediul în localitatea ....., județul/sectorul ....., str. .... nr. ...., cont ..... nr. ...., deschis la ....., cod fiscal ....., reprezentat/reprezentată prin ....., având funcția de ....., în calitate de locator,

și
....., cu sediul în localitatea ....., județul/sectorul ....., str. .... nr. ...., înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului sub nr. .... din ....., cont nr. ...., deschis la ....., cod fiscal ....., reprezentată prin ....., având funcția de ....., în calitate de locatar,

au convenit încheierea prezentului contract de închiriere, cu respectarea următoarelor clauze:

CAPITOLUL II Obiectul contractului

Art. 1. — Locatorul se obligă să asigure locatarului folosința bunului imobil ....., situat în ....., având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul contract de închiriere-cadru.

Art. 2. — Locatorul predă locatarului bunul imobil închiriat la data de ..... . Predarea-primirea bunului închiriat se va consemna în procesul-verbal de predare-primire, care va fi încheiat, datat, semnat și ștampilat de părțile contractante, menționându-se totodată starea fizică a imobilului, dotările și utilitățile de care acesta beneficiază în momentul predării-primirii.

CAPITOLUL III Scopul contractului

Art. 3. — Bunul imobil închiriat este dat în folosință locatarului pentru .....
(destinația)

CAPITOLUL IV Durata contractului

Art. 4. — Prezentul contract de închiriere se încheie pe o perioadă de ..... luni/ani, cu începere de la data de ..... și până la data de .....

CAPITOLUL V Prețul contractului și modalitățile de plată

Art. 5. — Prețul închirierii — chiria — este de ..... lei/m²/lună/fără TVA.

Art. 6. — Plata chiriei se face lunar, până pe data de 15 a lunii curente pentru luna în curs.

CAPITOLUL VI Obligațiile părților

SECȚIUNEA 1 Obligațiile locatorului

Art. 7. — Locatorul se obligă:

a) să predea bunul imobil închiriat, precum și toate accesoriile acestuia în starea corespunzătoare destinației în vederea căreia a fost închiriat;

b) să garanteze pentru liniștea și utila folosință a bunului imobil închiriat, fiind răspunzător față de locatar pentru evicțiune și pentru viciile ascunse ale lucrului care îi împiedică întrebunțarea.

Art. 8. — Locatorul poate să controleze periodic bunul imobil închiriat pentru a verifica dacă acesta este folosit conform scopului pentru care a fost încheiat contractul de închiriere. Acest control se exercită fără a stânjeni folosința bunului imobil de către locatar.

SECȚIUNEA a 2-a Obligațiile locatarului

Art. 9. — Locatarul se obligă:

a) să întrebuițeze, pe toată durata închirierii, bunul imobil ca un bun proprietar, cu bună-credință și potrivit destinației care rezultă din contract, purtând răspunderea pentru toate pagubele produse din culpa sa;

b) să suporte, pe toată durata contractului, cheltuielile referitoare la utilitățile consumate pentru folosința bunului imobil închiriat, cheltuieli care se regăsesc în valoarea chiriei, prin aplicarea unei cote de .....

c) să execute la timp și în bune condiții lucrările de întreținere și reparații normale ce îi incumbă, în vederea menținerii bunului imobil închiriat în starea în care l-a primit în momentul încheierii contractului;

d) să plătească chiria lunară la termenul stipulat în contract;

e) să nu tulbure desfășurarea celorlalte activități desfășurate în cadrul imobilului;

f) să răspundă pentru distrugerea totală sau parțială a bunului imobil închiriat, care s-ar datora culpei sale;

g) să permită locatarului să controleze modul în care este utilizat bunul imobil închiriat și starea acestuia, la termenul stabilit în contract;

h) să nu aducă modificări bunului imobil închiriat decât cu acordul prealabil, în scris, al locatarului și cu respectarea legislației în vigoare, respectiv obținerea autorizației de construcție;

i) să restituie bunul imobil la expirarea/încetarea contractului în starea în care l-a primit, conform procesului-verbal de predare-primire, luându-se în considerare gradul normal de uzură;

j) să răspundă integral pentru deteriorările aduse spațiului de către persoanele aduse de acesta în spațiu, precum prepușii, vizitatorii etc.;

k) să execute la timp și în condiții optime reparațiile locative, de întreținere a imobilului închiriat, inclusiv ale instalațiilor accesorii acestuia care permit furnizarea utilităților.

CAPITOLUL VII

Răspunderea contractuală, penalități și daune-interese

Art. 10. — Pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor prevăzute în prezentul contract, părțile răspund potrivit prevederilor legii.

Art. 11. — Neplata la termen a chiriei atrage o penalizare de 0,3% asupra sumei datorate, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi care urmează aceleia în care suma a devenit exigibilă.

Art. 12. — Partea în culpă se obligă să plătească despăgubiri proporționale cu paguba suferită de cealaltă parte pentru nerespectarea parțială sau totală ori pentru îndeplinirea defectuoasă a clauzelor contractuale.

CAPITOLUL VIII

Rezilierea contractului

Art. 13. — Neexecutarea/Executarea necorespunzătoare a obligațiilor asumate de către una dintre părți dă dreptul părții

Locatar,
.....

lezate să ceară rezilierea contractului și să pretindă daune-interese, fără notificare prealabilă și fără a mai fi nevoie de intervenția unei instanțe de judecată.

Art. 14. — În cazul în care s-a depășit termenul de plată a chiriei și a contravalorii utilităților cu 90 de zile de la data scadenței sau în cazul nerespectării unei clauze asumate de locatar, prezentul contract se consideră desființat de către locatar, fără punere în întârziere, fără alte formalități și fără intervenția vreunei instanțe de judecată, conform prezentului pact comisoriu de gradul IV.

CAPITOLUL IX

Forța majoră

Art. 15. — Forța majoră, legal notificată, exonerează de răspundere partea care o invocă în condițiile legii.

CAPITOLUL X

Subînchirierea și cesiunea

Art. 16. — Subînchirierea în tot sau în parte a bunului imobil închiriat sau cesiunea contractului de închiriere unui terț este interzisă.

CAPITOLUL XI

Încetarea contractului

Art. 17. — Locațiunea încetează prin:

a) acordul de voință al părților;

b) expirarea termenului;

c) pieirea bunului;

d) rezilierea pentru neexecutarea obligațiilor;

e) din orice alte cauze prevăzute de lege.

Art. 18. — La expirarea termenului pentru care a fost încheiat, contractul încetează de drept, tacita relocațiune nu operează, putând fi prelungit numai prin acordul părților.

CAPITOLUL XII

Litigii

Art. 19. — Orice litigiu izvorât din încheierea, executarea, modificarea, încetarea și interpretarea clauzelor prezentului contract se va soluționa pe cale amiabilă, iar dacă acest lucru nu este posibil, va fi supus spre soluționare instanțelor române de drept comun.

CAPITOLUL XIII

Dispoziții finale

Art. 20. — Legea aplicabilă prezentului contract este legea română.

Art. 21. — Orice modificare a prezentului contract se poate face numai prin act adițional semnat și ștampilat de ambele părți.

Art. 22. — Orice comunicare între părți trebuie expediată la adresele menționate în cap. I, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prin curier sau prin fax, cu confirmarea expedierii acestuia. În situația în care comunicarea se face prin poștă, aceasta va fi considerată primită la data menționată pe confirmarea de primire, iar în cazul în care comunicarea se face prin fax, aceasta va fi considerată recepționată în ziua expedierii acestuia.

Art. 23. — Anexele fac parte integrantă din prezentul contract și se încheie în același număr de exemplare ca și contractul.

Art. 24. — Prezentul contract s-a încheiat astăzi ....., la ....., în (două) exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

Locatar,
.....

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor vacante de expert criminalist oficial**

Având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 368/1998 privind înființarea Institutului Național de Expertize Criminalistice — I.N.E.C.,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul interimar al justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor vacante de expert criminalist oficial, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, orice alte dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.

Art. 3. — Institutul Național de Expertize Criminalistice va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Gheorghe Mocuța,
secretar de stat

București, 1 februarie 2008.
Nr. 177/C.

ANEXĂ

REGULAMENT**de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor vacante de expert criminalist oficial****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Încadrarea ca expert criminalist oficial pe post vacant se face prin concurs, conform prezentului regulament.

Art. 2. — Concursul are ca scop garantarea aplicării unor criterii obiective pentru ocuparea posturilor vacante de experți din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, denumit în continuare *INEC*.

Art. 3. — Concursul se organizează de către *INEC* ori de câte ori este necesar și se desfășoară la sediul *INEC*. Data organizării acestuia se stabilește prin decizie a directorului *INEC*.

Art. 4. — Concursul se organizează pe genuri de expertize, în funcție de necesitățile *INEC*, și se desfășoară în limba română.

Art. 5. — (1) Concursul pentru ocuparea posturilor vacante de expert criminalist constă în susținerea a două probe: un interviu și o probă scrisă de verificare a cunoștințelor teoretice.

(2) Data și locul susținerii concursului, tematica, bibliografia, numărul posturilor vacante, cuantumul taxei de participare și alte informații cu privire la organizarea concursului se publică cu cel puțin 60 de zile înainte pe site-ul *INEC*, la sediul *INEC* și într-un cotidian central.

(3) Cuantumul taxei de participare la concurs se stabilește prin decizie a directorului *INEC*, astfel încât să acopere costurile necesare organizării și desfășurării concursului.

CAPITOLUL II**Înscrierea candidaților**

Art. 6. — Se poate înscrie la concurs persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) cunoaște limba română, are domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;

b) a absolvit studii superioare de lungă durată, corespunzătoare genului de expertiză pentru care candidează la concurs;

c) nu are antecedente penale sau cazier fiscal;

d) este aptă din punct de vedere medical și psihologic pentru îndeplinirea calității de expert;

e) nu a fost agent sau colaborator al organelor de securitate ca poliție politică.

Art. 7. — (1) Pentru înscrierea la concurs fiecare candidat va prezenta:

a) cerere de înscriere, însoțită de curriculum vitae;

b) copie a actului de identitate;

c) copie de pe certificatul de naștere și, unde este cazul, de pe certificatul de căsătorie;

d) copie a diplomei de studii superioare și a altor acte care atestă efectuarea unor specializări;

e) adeverință de la medicul de familie, care să ateste starea de sănătate corespunzătoare îndeplinirii calității de expert criminalist oficial;

f) certificatul de cazier judiciar și certificatul de cazier fiscal;

g) copie de pe carnetul de muncă sau de pe acte doveditoare a vechimii în muncă, copia fișei de evaluare a performanțelor profesionale individuale sau recomandarea de la ultimul loc de muncă, dacă este cazul;

h) declarație pe propria răspundere sau adeverință care să ateste că nu a fost agent sau colaborator al organelor de securitate ca poliție politică;

i) chitanța de plată a taxei de participare la concurs;

j) două fotografii color tip buletin.

(2) Dosarele de înscriere se depun la secretariatul comisiei de organizare a concursului până la termenul stabilit pentru finalizarea înscrierilor.

(3) În momentul depunerii dosarului de înscriere la concurs, secretariatul comisiei de organizare a concursului va verifica conformitatea cu originalul a copiilor actelor prezentate de candidat.

Art. 8. — (1) Comisia de organizare a concursului verifică îndeplinirea condițiilor de participare la concurs a candidaților înscriși. În urma analizei dosarelor de înscriere, candidatul este admis sau respins. Decizia comisiei de examinare a cunoștințelor cu privire la respingerea unui candidat va fi motivată și se afișează la sediul INEC și pe site-ul acestuia.

(2) Candidații au dreptul să conteste rezultatul studierii dosarelor, în termen de 48 de ore de la data afișării acestuia. Contestația se rezolvă de către comisia de soluționare a contestațiilor, în termen de 48 de ore de la data depunerii.

(3) Candidaților al căror dosar a fost declarat „respins” li se returnează 75% din suma de participare la concurs, în termen de 30 de zile de la data afișării deciziei comisiei de soluționare a contestațiilor.

CAPITOLUL III

Organizarea concursului

Art. 9. — (1) Pentru organizarea și desfășurarea concursului, directorul INEC, cu avizul consultativ al Consiliului INEC, numește prin decizie:

- a) comisia de organizare a concursului;
- b) comisia de examinare a cunoștințelor;
- c) comisia de soluționare a contestațiilor.

(2) Fiecare comisie are în componența sa un președinte, membri și un secretar.

(3) Comisia de examinare a cunoștințelor poate include și experți sau specialiști în domeniu de la alte institute de specialitate din țară sau din străinătate.

(4) Nu pot face parte din comisiile de organizare a concursului, de examinare a cunoștințelor și de soluționare a contestațiilor cei care au rude sau afini până la gradul al IV-lea inclusiv în rândul candidaților.

(5) O persoană nu poate fi membru decât al uneia dintre comisiile menționate la alin. (1), în cadrul aceluiasi concurs.

(6) Fiecare membru al comisiilor de concurs semnează, după expirarea termenului de înscriere a candidaților, o declarație pe propria răspundere, în care precizează că:

a) nu se află în situația de incompatibilitate prevăzută la alin. (4);

b) va respecta secretul și confidențialitatea lucrărilor comisiei.

(7) Membrii comisiei de examinare a cunoștințelor, ai comisiei de soluționare a contestațiilor și ai comisiei de organizare a concursului vor fi retribuiți pentru munca depusă, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 257/2005 privind înființarea pe lângă Ministerul Justiției a unei activități finanțate integral din venituri proprii.

Art. 10. — Comisia de organizare a concursului are, în principal, următoarele atribuții:

a) primește, verifică cererile de înscriere și actele depuse la dosarul candidatului, conform art. 7 alin. (3), și respinge cererile de înscriere ale candidaților care nu îndeplinesc toate condițiile pentru a putea participa la concurs;

b) îndeplinește atribuțiile specifice în legătură cu organizarea și desfășurarea concursului;

c) asigură afișarea rezultatelor verificării dosarelor candidaților;

d) asigură supravegherea candidaților în sălile de concurs pe toată durata desfășurării probei scrise;

e) asigură afișarea rezultatelor probelor de concurs și a rezultatelor finale ale concursului;

f) preia contestațiile și le înaintează comisiei de soluționare a contestațiilor;

g) îndeplinește orice sarcini specifice necesare pentru buna desfășurare a concursului.

Art. 11. — Atribuțiile comisiei de examinare a cunoștințelor sunt:

a) stabilirea planului interviului și realizarea interviului;

b) stabilirea tematicii și a bibliografiei și elaborarea subiectelor pentru proba scrisă prevăzută la art. 5 alin. (1);

c) evaluarea și notarea candidaților la proba scrisă și la interviu.

Art. 12. — (1) Atribuțiile comisiei de soluționare a contestațiilor sunt:

a) înregistrarea contestațiilor primite de la comisia de organizare a concursului;

b) soluționarea contestațiilor depuse de candidați cu privire la rezultatul verificării dosarelor acestora;

c) soluționarea contestațiilor depuse de candidați cu privire la notarea fiecărei probe a concursului;

d) comunicarea rezultatelor către comisia de organizare a concursului, în termenul prevăzut de prezentul regulament.

(2) Deciziile comisiei de soluționare a contestațiilor sunt definitive.

CAPITOLUL IV

Desfășurarea concursului

Art. 13. — Candidații ale căror dosare de înscriere îndeplinesc condițiile de participare la concurs vor susține interviul și proba scrisă.

Art. 14. — Interviul și proba scrisă se vor desfășura separat, în două zile consecutive, iar comisia de examinare a cunoștințelor va stabili modalitatea de desfășurare a probei scrise și durata în ore a acesteia.

Art. 15. — (1) Interviul constă într-un set de întrebări prestabilite și are scopul de a permite membrilor comisiei de examinare a cunoștințelor să constate dacă respectivul candidat:

a) deține cunoștințele teoretice și abilitățile necesare funcției vizate;

b) are profilul profesional și psihologic corespunzător;

c) își va putea îndeplini obligațiile în noua funcție.

(2) Grila de interviu poate cuprinde și întrebări din tematica și bibliografia stabilite pentru proba scrisă.

(3) Corectarea lucrărilor scrise de verificare a cunoștințelor teoretice, generale și specifice se face pe baza baremului pe subiecte stabilit de membrii comisiei de examinare a cunoștințelor.

(4) Baremul de corectare corespunzător probelor scrise de verificare a cunoștințelor teoretice, generale și specifice și modul de notare a etapelor interviului se afișează pe ușa fiecărei săli de concurs și pe pagina web a INEC după încheierea fiecărei probe de concurs.

Art. 16. — (1) Intrarea candidaților în sălile de concurs se face pe baza listelor întocmite pentru fiecare sală și a actului de identitate, cu o jumătate de oră înainte de începerea probei scrise. După verificarea identității, fiecare candidat păstrează pe bancă actul de identitate până la predarea lucrării scrise. Pe listă se menționează prezența fiecărui candidat.

(2) Candidații care nu se află în sală în momentul deschiderii plicului cu subiecte pierd dreptul de a mai susține proba scrisă. Este interzisă intrarea în sală a candidaților cu mijloace de comunicare la distanță, computere personale, PDA-uri etc.

(3) Înainte de dictarea subiectelor, candidații înscriu numele și prenumele pe colțul foii ce urmează a fi lipit, după care se aplică ștampila INEC. Ștampila pe lucrările scrise și semnătura pe ștampilă se aplică de președintele comisiei de examinare a cunoștințelor.

(4) Plicul cu subiectele de concurs este ales și desfăcut de către un candidat dintre cele 3 plicuri cu variante de subiecte. Acesta semnează procesul-verbal încheiat în ziua susținerii probei scrise.

(5) Pe toată durata desfășurării probei scrise, în sălile de concurs au acces numai membrii comisiilor de organizare a concursului și de examinare a cunoștințelor.

(6) În vederea elaborării lucrării scrise, candidații primesc coli de hârtie format A4 având ștampila INEC. La cerere, se pot pune la dispoziție, în mod suplimentar, coli de hârtie de același fel, care la finalul probei vor fi predate delegatului supraveghetor. Candidații vor folosi pixuri cu pastă de același fel, care vor fi puse la dispoziție de organizatori.

(7) La expirarea timpului prevăzut, delegatul care a supravegheat desfășurarea probei strânge toate lucrările în ordinea predării lor de către candidați, sub semnătură, după care le predă comisiei de examinare a cunoștințelor, care le înscrie într-un borderou.

(8) Dacă examinarea se face în mai multe săli, se întocmește câte un borderou pentru lucrările din fiecare sală.

(9) Lucrarea se consideră predată de candidat după verificarea stării acesteia de către delegatul care a supravegheat desfășurarea probei și după semnarea borderoului de către candidat.

(10) Pe toată durata desfășurării probei scrise este interzisă părăsirea sălii de concurs de către candidați. În cazuri excepționale, părăsirea temporară a sălii de concurs se poate face numai cu însoțitor.

(11) Orice fraudă sau tentativă de fraudă dovedită se sancționează cu eliminarea din concurs. În aceste cazuri, delegații care supraveghează sălile de concurs îl sesizează de îndată pe președintele comisiei de examinare a cunoștințelor, care întocmește un proces-verbal despre constatările făcute și măsurile luate, iar lucrarea se anulează cu mențiunea „fraudă”.

Art. 17. — (1) Rezultatele celor două probe se afișează în același timp, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la susținerea celei de-a doua probe.

(2) Candidații nemulțumiți de rezultate pot depune contestație la secretariatul comisiei de organizare a concursului, în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor.

(3) În vederea soluționării contestațiilor rezultatelor la proba scrisă, colțurile lucrărilor se lipesc din nou.

(4) Contestațiile se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor, numită în conformitate cu art. 9 alin. (1).

Art. 18. — (1) Media generală se calculează ca medie aritmetică a notelor obținute de candidat la interviu și la proba scrisă.

(2) Pentru a fi declarat admis la concurs, candidatul trebuie să obțină cel puțin media generală 7, dar nu mai puțin de nota 5 la fiecare dintre cele două probe de concurs.

Art. 19. — (1) Rezultatele concursului vor fi consemnate într-un proces-verbal ce va cuprinde notele obținute și media generală, însoțite de mențiunea „admis” sau „respins”.

(2) Departajarea candidaților cu note egale se face în ordinea descrescătoare a notelor obținute la proba de interviu și apoi în ordinea descrescătoare a mediilor obținute la examenul de licență.

(3) Comisia de examinare a cunoștințelor va înainta rezultatele finale ale concursului comisiei de organizare a concursului pentru afișarea acestora potrivit art. 10 lit. e).

Art. 20. — (1) Candidatul declarat admis trebuie să se prezinte la post în maximum 30 de zile de la data afișării rezultatelor finale. În cazul în care candidatul admis nu poate respecta termenul menționat, acesta înaintează o cerere motivată, în scris, directorului INEC, în care prezintă motivele întârzierii și termenul la care se poate prezenta la post.

(2) În cazul neprezentării la post la termenul stabilit, postul este declarat vacant, urmând să se comunice următoarei persoane declarate admisă la concurs posibilitatea de a se angaja pe postul respectiv.

Art. 21. — Fișele interviului, lucrările scrise și procesele-verbale privind rezultatele concursului vor fi anexate la dosarele profesionale ale candidaților declarați admiși.

Art. 22. — Dosarele, lucrările scrise și procesele-verbale referitoare la ceilalți candidați și alte lucrări privind concursul se arhivează și se păstrează potrivit nomenclatoarelor arhivistice.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor de autorizare a regimurilor vamale economice, aprobate prin Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7.789/2007

În aplicarea Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/1992 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar și a Regulamentului Comisiei (CEE) nr. 2.454/1993 din 2 iulie 1993 de instituire a dispozițiilor de aplicare a Codului vamal comunitar, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămilelor, cu modificările și completările ulterioare,

vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Normele de autorizare a regimurilor vamale economice, aprobate prin Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7.789/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 10 septembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Cererea de autorizare se face folosind modelul și normele prevăzute în anexa 67 la Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/1993.

(2) Cererea de autorizare se completează utilizând aplicația «Regimuri vamale economice și destinație finală», aflată pe website-ul Autorității Naționale a Vămilelor www.customs.ro, secțiunea «Agenți economici/Utilizarea sistemului informatic vamal». Cererea înregistrată în aplicația informatică se tipărește și se depune, semnată și ștampilată de către solicitant, la direcția regională pentru accize și operațiuni vamale competentă, împreună cu documentele necesare pentru obținerea autorizației.»

2. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Autorizația de utilizare a regimului vamal economic poate fi modificată sau reînnoită prin folosirea formularului prevăzut în anexa 67 la Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/1993.

(2) Prevederile art. 5 alin. (2) se aplică în mod corespunzător cererii de modificare/reînnoire a autorizației.»

3. La articolul 24 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Prevederile art. 5 alin. (2) se aplică în mod corespunzător cererii de autorizare unică.»

4. La articolul 25, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Prevederile art. 5 alin. (2) se aplică în mod corespunzător cererii de autorizare cu efect retroactiv.»

5. La articolul 27 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale înregistrează autorizația în aplicația informatică «Regimuri vamale economice și destinație finală».

6. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Numărul de înregistrare a autorizațiilor este codul de țară urmat de codul direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale și seria reprezentând numărul de ordine al

autorizației de cinci caractere, acordate automat de aplicația informatică «Regimuri vamale economice și destinație finală».

Exemplu: ROCT00003”

7. La articolul 30, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Autorizațiile în procedură simplificată prevăzute la alin. (1) sunt generate de birourile vamale în aplicația «Regimuri vamale economice și destinație finală», pe baza informațiilor cuprinse în declarațiile vamale și a celor cuprinse în documentul prevăzut la art. 16, în termen de 5 zile de la data emiterii acestora.»

8. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Reînnoirea autorizației pentru operațiuni identice cu cele deja autorizate și mărfuri de același fel sau modificarea unei autorizații se face de către autoritatea vamală emitentă a acesteia cu respectarea prevederilor art. 27 alin. (2).”

9. La articolul 44 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Autoritatea Națională a Vămilelor înregistrează autorizația în aplicația informatică «Regimuri vamale economice și destinație finală».”

10. La articolul 64 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Autoritatea vamală emitentă a autorizației revocă sau anulează, după caz, autorizația în aplicația informatică «Regimuri vamale economice și destinație finală».”

11. Articolul 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 67. — În cazul regimului de perfecționare activă, operatorul economic utilizează în justificarea cererii unul dintre codurile prevăzute în anexa 70 la Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/1993, după cum urmează:

a) codul 01: Mărfuri de import vizate, nementionate în anexa 73 și cod 30 neaplicabil;

b) codul 10 — când mărfurile comunitare similare cu mărfurile importate pentru a efectua operațiunile de perfecționare în cauză sunt indisponibile; indisponibilitatea se referă la absența totală a producției comunitare, insuficiența cantităților existente sau la imposibilitatea de a pune aceste mărfuri la dispoziție în termenul necesar pentru a efectua operațiunea comercială vizată, când o solicitare în acest sens a fost făcută în timp util;

c) codul 11 — când prețul mărfurilor comunitare similare este mai mare decât cel al mărfurilor provenite din țările terțe; în acest caz, prețul produsului compensator compromite vânzarea sa pe piețele terțe, avându-se în vedere:

- (i) pe de o parte, prețul mărfurilor nevămuite, destinate a suferi operațiuni de perfecționare, și prețul fără taxe al mărfurilor similare produse în Comunitate, ținând cont de eventuale restituiri și de alte sume instituite în cadrul politicii agricole comune, precum și de condițiile de vânzare și, în mod special, de condițiile de plată, și condițiile de livrare vizate pentru mărfurile comunitare;
- (ii) pe de altă parte, prețul ce poate fi obținut pentru produsul compensator pe o piață terță, în baza corespondenței comerciale sau a altor elemente;
- d) codul 12 — din motive contractuale; acesta este cazul când mărfurile comunitare similare nu sunt conforme exigențelor exprimate de cumpărătorul produselor compensatoare în țara terță sau când respectarea dispozițiilor legate de apărarea dreptului de proprietate industrială și comercială impune

utilizarea mărfurilor care nu există în Uniunea Europeană pentru a fabrica produsul compensator;

e) codul 30 — când perfecționarea se referă la operațiuni pentru care condițiile economice se consideră a fi îndeplinite;

f) codul 31 — când, în conformitate cu art. 11 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 3.448/93, este vorba de mărfuri de import menționate în partea A din anexa 73 și când solicitantul prezintă un document eliberat de o autoritate competentă care permite plasarea sub regim a acestor mărfuri până la limita unei cantități determinate pe baza bilanțului previzional;

g) codul 99 — când solicitantul estimează că sunt îndeplinite condițiile economice din alte motive care sunt detaliate în cerere.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Gelu Ștefan Diaconu

București, 8 februarie 2008.

Nr. 349.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 160019

